kaliku toidu pärast. Toakärbes oli neist kõige jutukam, jutustades sageli oma juhtumusrikkast elust. Raskemate haigete hulka kuulus ajakirjanik Sirbsi, Kuldpõrnikate suguharust.

Haigemajas valitses kõva kord väiksemate haigete kaitseks, keda suuremad hea meelega oleksid ära söönud. Korrarikkumist karistati surmaga, sest haigemaja pidi kõigile putukaile ja väiksematele loomadele puhkepaigaks olema. Doktor Krookus, haigemaja juht ja ülemarst, liikus sõbralikult haigete hulgas. Naljatamise ja hea tuju pärast oli ta haigete poolt väga armastatud. Praegu kinnitas doktor Peedule:

„Ole mureta, paari päeva pärast võid Mallega reisule asuda.“

„Aga kuhu, kui ma ei teagi, kus asub Rohelise Päikese Maa?“ küsis Peedu. „Olen kõikide käest küsinud, kuid ühelgi loomal ega putukal ei ole sellest aimu!“

Doktor jäi seda kuuldes vaikseks ja tegi siis järsku minekut.

Ühel päeval ilmus haigete hulka väike heleroheka keha ja näoga Malle sarnane olend. Malle

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 37